

Fals programa Comú

written by Pau Miserachs | 8 de setembre de 2019

El PSOE ha presentat un conjunt de propostes que anomena programa comú. El programa és unilateral, fet per la gent del PSOE sense sortir-se del programa mare que ja coneixem. El títol no té res a veure amb el programa comú fet per Mitterrand i Georges Marchais.

Vesteixen de programa comú unes propostes que semblen un programa electoral i que no compten amb el suport de cap força, a part dels redactors del PSOE. No convenç ningú ni a Catalunya.

Per adobar la proposta, el PSC diu que no anirà a la Diada, Ada Colau tampoc, igual que els del PP i els de C's. Front unit per tant. El programa és contrari a l'esperit independentista. És la sentència que dona el PSOE al procés anunciant que fora de la Constitució hi haurà criminalització.

El PSOE té ara els mateixos objectius que la dreta i es proposa perseguir el republicanisme. Està molt clar que els grups de pressió han fet la seva feina i la lectura de la Constitució és preconstitucional.

Parlen d'estat autonòmic renovat, d'un model de convivència a través de l'estat autonòmic, que s'ha d'impulsar el diàleg entre catalans sense preguntar-se que hi ha molts castellanoparlants a Catalunya que no volen ser catalans ni cap diàleg amb els catalans, perquè són partidaris de l'Espanya única. Normalment són funcionaris traslladats i immigrants.

Proposen un model d'estat integrador amb el rebuig a la Catalunya política amb veu pròpia i l'entesa amb els catalans republicans i independentistes.

Definitivament, el PSOE es pronuncia contra el diàleg amb Catalunya mentre l'Espanya global de què se serveix continua

criminalitzant el moviment independentista i el ministre Sr. Borrell intenta desacreditar Catalunya a l'exterior.

Que fàcil és fer propostes en nom dels altres sense tenir-ne l'aprovació. En el cas català és molt clar que són inacceptables. El diàleg no es fa amb imposicions.

Catalunya sap que viu en crisi i que les dretes monàrquiques seguiran forçant la situació. Torna l'atur, comença la recessió, es bloqueja l'aeroport de Barcelona, es limiten les inversions públiques, i es promet el que el PSOE sap que no pot donar.

El PSOE, com anys endarrere, continua pensant que la millor política és la que no existeix. La totxana i el turisme no són la solució. L'economia espanyola ja no és l'economia del "pelotazo" i el diner fàcil que ha anat retratant la política del PP caigut.

El PSOE amb el seu programa comú no aporta innovació ni cap proposta que no hagi estat feta. Seguim en el mateix camí de substituir unes lleis per unes altres lleis, però sense definir continguts. Això no pressuposa cap model de convivència.

Cap confiança pot atorgar Catalunya quan Pedro Sánchez digui que o l'investim o eleccions. Tampoc després si anem a eleccions per convertir-se el PP en partit únic.

Les propostes públiques no són la via del pacte. Pactar vol dir seure a parlar sense línies vermelles i buscar solucions que passen per l'exercici de la democràcia.

Dir-li al poble de Catalunya que d'això de l'autodeterminació, res de res, és dir als catalans que no són ni seran reconeguts mai com a catalans amb drets com a nació.

La resposta dels representants del poble català no pot ser altra que negativa. Cap aplaudiment a aquest tipus de

propostes elusives dels veritables problemes. No calen més discursos. Ha quedat clar que el socialisme espanyol no accepta solucions democràtiques per sortir del conflicte amb Catalunya i opta per solucions autoritàries.